

Geni stycken Nya och Roliga
Kjäre! etc.

W i s o r,

Den Första:

Det war en Lördags-afton, jag
skulle gå och fri, etc.

Den Andra:

Sist jag lustigt surra etc.

Den Tredje:

Låt hwem som wil gå, etc.

Den Sjerde:

Herdinna skon hör hwad jag etc.
Sjunges under sina egna behageliga Melodier.

Den Semte:

Du som har mitt hela hjerta etc.
Sjunges som: Kulen höst med rågn och idén.

Gesle, tryckt hos Ernst Peter Sundqwist 1802,

I.

Det var en Eördags, aften jag skulle gå och fri, Så drogde jag för länge till flockan slagit Ni, Och när jag kom på vägen så töfwa jag godt lag, Jag durra och jag drack: Jag durra och ic.

2. Hör på I gode wänner som sitten i wårt lag, Kan någon af Er säga, hur långt jag går i dag? Jag skulle gå till Flickan min, det är så långer wäg, Och hwar gång jag dit kommer: Och hwar ic. Så svarar hon mig nej.

3. Jag kammar och jag krusar mitt fagergula hår, Och silfwer snodda hatten den sätter jag uppå, Sen klappar jag på dörren med nästa staswen min, Och Flicka är du inne, Och Flicka ic. Så släpp mig till dig in.

4. Och Flicka låt up dörren, Jag hålla då så fri, Gud ske lof, så sade hon nu får jag och se mi, Och Flickan bad mig sitta, så satte jag mig ned, Och Flickan slog i dricka: Och Silskan ic. Sedan drack hon mig till.

5. Hur länge skal jag springa och slita mina skor, för än jag öfwerwinner din ära och din tro?

tro? Du flera de sko, par du sliter för mig, Ja desto flera skillingar: Ja desto ic. Får Skomas koren af dig.

6. Jag är en Jordmans dotter jag wil dig intet ha, Och du är en syllekropp det har jag spordt i dag, Ty Krogar och Källrar jag liknar dig wid, Ja mången Brånwins, Kåring: Ja mången ic. Har sådt pengar af dig.

7. Ja liknar du mig allt wid en syllekropp, Serhundra Riksdaler har jag ej druckit opp, Men nu skal jag dricka betala som en kar, Och det skal du så märka: Och det ic. I alla dina dar.

8. Serhundra Riksdaler, det har jag i mitt krin, Och Flicka wil du blifwa aldrakårens stan min, Så skole wi med nöje lefwa tillsammans, är det litet ibland: är det ic. Så får det wäl gå an.

9. Du friar som en tofer det kan jag säga dig: Om jag wore en Gofe så skulle du så se, Jag skulle skaffa Flickan det henne skulle bry, Hon skulle hafwa tyfka skor Hon skulle ic. Med Silfwer-spånnen i.

Den Andra:

I.

Sidst jag lustigt surra, Dundra söp och hurra, Det war bras: 2. Ibland

2. Ibland vänner flera, Som mig wist
traciara, Det war bras ::

3. Många sköna stälar, Dracks ur stora
bålar, Det war bras ::

4. Fåta flickor fåra, Fosterlandets ära,
det war bras ::

5. Schefen commendera, Gifwa Salswor flera,
det war bras ::

6. Wi då slog i glaset, Tänkte på calaset,
det war bras ::

7. Wården börjar murra, Men wi ropet
kurra, det war bras ::

8. Ut till lagets heder, Bändes up och ne-
der, det war bras ::

9. Ingen tordes swika, Men wi alle strika,
Det war bras ::

10. Bland så fåra vänner, Söga swel man
fänner, det war bras ::

11. Alla ha et hjerta, Dela lust och smärta
det war bras ::

12. Ut i Staden tryter, Jag ur laget
bryter, det war bras ::

13. Wården ånaslas qwider, Sina händer
wrider, det war bras ::

14. Bäst jag går och trallar, I en puf jag
faller, Där låg jag ::

Den Tredje:

Låt hwem som wil gå, Sin wäg till at löpa:
Låt dem som wil rå Sin wilja straxt så,
Med

Med böner dret löpa; Den som wil bortlöpa,
är fåsängt omak: Ei suckan belöner, När siet
kan hon söner, Ut blifwa rätt spak. Det sa-
ger ej lag, Ut twinga med böner, Mot eget
behag.

2. Låt löpa sin kos den icke wil bida, Ut
gifwa dem ros Som ej blifwer hos Jag intet
kan lida, Ei heller mig qwida För et sådant
ras: När katten uppsätter sin rumpa för låtter
Lär honom straxt kas; Af ymnoger mat man
blifwer för mätter förtretlig och lat.

3. Jag gärna kan si, Ut Jungfrun hon
flämtar och låter det bli, När intet är ti, När
klådet det flämtar Man låtelig afhämtar, Ut
wädret det blås; Ja Håsten wantrifwes enär
som han drifwes at stända i bås. Den lilla-
ljud hör, Hwar flockan hon flämtar, Det weta
rätt bör.

4. Låt bli Gillis då, Om mig till at tala,
till Husfru dig så, Jag kan ej förstå; Ty karr-
ost och fiskon, Ell' trollbår och krikon Ei dro
som ei; Allena dig wåha Min frihet försälja
Det wore wist ledt, Wång sorger och puf et
åktenkap wåha Med frihet för lust.

5. Du tänker wist nu, Du spinner och söm-
mar, Nu menar wist du, Ut snart blifwa Bru:
Enredan du drömmar, Du fanningen gömmer,
Och tänker om sunst, Ut kunna mig hia, Be-
gynna at fria Begära din gunst, Det mig icke
bör, Men heldre wil bida Till du det sielf gör.

6. Det är, Gillis, sant, Jag hafwer dig
ärat:

ärat: Det är och bekant Att du dig behandt,
Och wittenen wäl bärat Att du mig begärat,
Så högt som jag dig, Jag plågar slätt inga,
Eil fårlek at twinga: Men älska de mig. Jag
äter igen, Ej håller dem ringa, Men blifwer
god wän.

7. Ej fria jag må. Men fri til at wara,
Eät andra fort gå, Som Hustru wil få: Jag
låter dem fara, Att uti en flara, Att resa i frid,
Eil rida sig laga, Med kappa och fraga, Och
hornen bredwid; Jag lefwer förnöjd Och män-
gen wäl önskar, Att njuta den frögd.

Den Fjerde:

I.

Serdinna Køn, hör hwad jag dig, ödmjukast
bedja må; Hwad då? Ack! får jag lof
at följa dig, Kan jag din gunst ärnå?
På; Ej någon tror långt mindre wet, Hur
högt jag älskar dej: Nej sej; Wil du bli min?
Jag wil bli din: Ack! Kønsta swara mej. Ack!
nej, Fall: lall ic.

2. Wil du nu ej bewesa dig, När jag så
ödmjukt ber; Jag ler; Mit hjerta som bedröfs-
wadt är, Går du i jammert ner: Jag ser; Du
ser, men såj när wil du dock en gång förbarma
dig? Aldrig; Skal jag så tröstlös från dig gå;
Wil du ej höra mig? Ack! lig, Fall: lall ic.

3. Jag

3. Jag kan ej längre hårda ut Din ord at
höra på: Tänk på; Jag går min wäg, ty jag
hos dig Alsinnet kan förmå: Gå, gå, Så bu-
der jag dig fara wäl, Och kommer ej igen: Min
Wän! Men såj: När du mig hatat först Kan
du wäl älska sen? Ja men, Fall: lall ic.

4. Nå låt så se, så wilkom wi Uprätta et
förbund: I grund; Nu berg och dalar frögda
sig, Att jag dig äga får: Mång är; Men hör
nu Coridon såg mig: Hwad hörde jag af dig?
Af mig? Du går i andra stogar in, Och träder
mång will sig; Aldrig, Fall: lall ic.

5. Jag stod en gång uti en rök, Och lönligt
såg uppå: Hwad då? Hur du i dansen swinga
dig Och hwem du samtog då: Tänk på: Så
wil jag aldrig nånsin mer I werlden älska dig:
Eät bli; Det fins wäl en så god som du, Ja
om det wore tre: Tag de. Fall: lall ic.

Den Femte:

I.

Du som har mitt hela hjerta, Du som ut-
gör all min frögd; Kom och hela all den
smärta, Utan dig är jag ej nögd.

2. Swar:

2. Svarfde förjer du så swära, Hwi oroar
du dig så? När jag saknar ditt umgänge,
Svarfde skal jag lefwa då. Döden må mig
hådan taga, Lifwet är en bördig swär; Jag må
följa Edra lagar Till min sista ungdoms år.

3. Fast jag plär mig munter wisa, När som
jag i sällskap är; Kan jag dock den oro wisa,
Som jag i mitt hjerta bär. Minen ler, men
hertat smider, Fast jag säger jag är nögd,
Men jag ut tyfhet qwider; öfwerlämnar all
den frögd.

4. Kära ofskuld gif mig styrka I motgång,
at wara nögd; Segla öfwer Edra öden, öf-
werlämnar all den frögd; Men jag önskar af
alt hjerta, Du min wän måe alltid wäl: Fast
jag än för dig har warit, En usel och förskuten
träl.

5. Dersför är jag lika nögd, Och aldrig
oroas mer; Ty jag har den enda frögden:
Herren Gud mig hjälper wäl.

Exemplaret kostar 1 R.